

HÁJEK

květen
2022

Naše noviny

OBSAH

■ Pozdrav

■ Kvíz

■ Program DSH

■ Zajímavosti

■ Literární dílna

■ Rozjímání

■ Povídka měsíce

■ Poradna pro vás

■ Zajímavosti

■ Info z domova

**Srdečně vítáme nové
obyvatele, kteří
nastoupili do našeho DS.**

*Ljapinová Jarmila,
Petrová Zdeňka.*

Zpravodaj Hájek vychází
v nákladu 200 výtisků pro potřeby
obyvatel Domova seniorů
Praha 4 Háje,
K Miličovu 734 a je neprodejný.
Na vydání spolupracují:
Romana Iřkovichová,
Dagmar Zavadilová, ředitelka DS,
ve spolupráci s klienty DS.

DOMOV
PRO SENIORY
HÁJE

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

1) Karel Kachyňa (1. května 1924 – 12. března 2004) byl český filmový režisér a scenárista. Který film do jeho tvorby nepatří?

- a) Sestřičky
- b) Slavnosti sněženek
- c) Smrt krásných srnců

2) V blízkosti jaké obce se nachází bojiště, kde došlo 30. května 1434 k bitvě u Lipan?

- a) Říčany
- b) Tábor
- c) Český Brod

3) Oldřich Kaiser (*16. května 1955) je český filmový a divadelní herec a komik. Jaký je název legendární televizní estrády z 80. a 90. let, v které exceloval po boku Jiřího Lábusa a Jiřího Korna?

- a) Možná přijde i kouzelník
- b) Televarieté
- c) Hitšaráda

4) Atentát na Heydricha provedli 27. května 1942 v Praze-Libni Jozef Gabčík a Jan Kubiš. Jak se jmenoval kostel, kde se parašutisté po činu ukrývali a kde je nakonec nacisté vypátrali?

- a) Kostel sv. Ludmily
- b) Kostel sv. Cyrila a Metoděje
- c) Kostel sv. Salvátora

5) Zdeněk Troška (*18. května 1953) je český režisér. K jeho nejznámějším dílům patří bezesporu trilogie Slunce, seno... Jak se jmenuje vesnička, kde se děj odehrává?

- a) Hradištko
- b) Třešňová
- c) Hoštice

6) Především na mnoha našich vesnicích se dodnes zachovala tradice stavění májky. Co májky symbolizují?

- a) plodnost a ochranu proti zlým silám
- b) hojnost a zdraví
- c) zdraví a krásu

7) Josef Zíma (*11. května 1932 Praha) je český herec, dabér, zpěvák a moderátor. Často bývá označován jako nekorunovaný král české... ?

- a) klasické hudby
- b) dechovky
- c) popmusic

8) Česká republika vstoupila do Evropské unie dne 1. května. Jakého roku?

- a) 1989
- b) 1998
- c) 2004

9) Petr Janda (*2. května 1942) je český rockový zpěvák, skladatel a kytarista. Se kterou rockovou skupinou vystupuje?

- a) Čechomor
- b) Olympic
- c) Katapult

10) Podle pranostik prší-li na 1. máje, bude

- a) později sucho a neurodí se žito.
- b) úrodný rok.
- c) deštivý červen.

Vážení čtenáři a luštitelé,
na otázky z dubnového kvízu
odpovědělo 43 čtenářů.

Deset správných odpovědí měli:

**Adamcová Věra,
Černohorská Marie,
Červenka Přemysl,
Legnerová Anna, anonym, tým A3.**

Devět správných odpovědí měly:

**Hrubá Danuše, Krátká Irena,
kolektiv A0, tým B0, tým B1.**

Osm správných odpovědí měla:

**Hana Moravová
GRATULUJEME!!!**

Nejvíce vás potrápily otázky
č. 1. a č. 10.

Důležitá informace: vyplněné kvízy
je nutné vhodit do schránky na
oddělení A0 nejpozději do 20.
v daném měsíci. Později vhozené
kvízy už nemohou být započítány
a uvedeny v časopisu Hájek, a to
z důvodu uzávěrky a tisku časopisu.

Zde si můžete přečíst správné
odpovědi.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

- 1) c – Hana Zaňáková
- 2) b – velikonoční svíce
- 3) c – A, B, AB, O
- 4) a – Pochod Praha - Prčice
- 5) c – Borůvka, Píšťalka,
Jeskyňka
- 6) a – na poli se urodí.
- 7) b – Byl jedou jeden král
- 8) c – vyfouknuté vejce
- 9) b – Dánsko
- 10) a – Beltain

Pondělí 14:00 SÁL

FILMOVÝ KLUB

*Za špatného počasí se nebudou konat společné vycházky do lesa.
Místo vycházek bude každé pondělí na sále promítán film.*

4. 5. středa 13:30 SÁL

MÍŠA NOSKOVÁ

Přijďte si poslechnout zkušenosti a zážitky z cest paní Noskové a závěrem se rozloučit zpěvem.

11. 5. středa 10:00 SÁL

DŮVĚRNÍCI

Setkání zástupců obyvatel s vedením domova.

11. 5. středa 13:00

PRŮHONICKÝ PARK

Odpolední výlet do Průhonického parku.

18. 5. středa 14:00 SÁL

HUDEBNÍ KLUB

České muzikály – přijďte si poslechnout známé písně z českých muzikálů.

19. 5. čtvrtek 10:00 ERGOTERAPIE

BÁBOVKY

Oslava květnových narozenin našich obyvatel.

25. 5. středa 14:00 SÁL

MÁJOVÁ VESELICE

Zveme vás na Májovou veselici plnou písniček a soutěží, maska vítána.

26. 5. čtvrtek 10:00 VELKÁ ZAHRADA

ZOOTERAPIE

Přijďte se setkat se zvířaty – minihorsem, kozlem a psem.

31. 5. úterý 10:00 SÁL

CIRKUS SENIOR

Přijďte si zkusit zažonglovat a užít si příjemnou hodinu, tentokrát s Adamem.

Oslava 102. narozenin
Věra Richterová

Mezi námi
Proběhlo další mezigenerační setkání
nad legem.

Zavítala k nám a zaspívala Pavlína Filipovská.

Světový den Parkinson. Den plný pohybu, her a zábavy. V. ročník.

více na straně 6

Den plný pohybu, her a zábavy

U příležitosti mezinárodního dne Parkinsonovy nemoci, který se připomíná vždy 11. dubna, jsme letos 12. dubna po dvouleté odmlce uskutečnili 5. ročník zábavného a soutěžního odpoledne nejen pro lidi

s Parkinsonovou nemocí z domova a stacionáře, ale i dalších patientských organizací. V rámci akce náš domov navštívilo na 40 osob, z čehož se 23 účastníků zapojilo do soutěží a k nim se připojilo 19 klientů z oddělení A2 a A3.

I tentokrát se soutěžilo v sedmi disciplínách, a kdo je zvládl všechny, měl šanci vyhrát jednu z pěti hlavních cen. Letošní ročník byl ale výjimečný udělením i cen za nejlepší výkon v jednotlivých disciplínách a jedné speciální ceny za snahu zúčastnit se, i když už síly a schopnosti nestačí na výkon.

Také doprovodný program byl obzvláště zajímavý a užitečný. Účastníci například mohli využít poradenství ve všech oblastech Parkinsonovy nemoci a vyzkoušet si 3D brýle a tzv. chytrou rukavici, se kterou je možné individuálně trénovat rozsah pohybu rukou. Kdo si počkal až do konce, mohl se zúčastnit cvičení pro parkinsoniky, které vedly fyzioterapeutky Martina a Tereza, za což jim patří velké díky. Dalším bodem byla hlasová terapie online, u které bohužel došlo k drobným technickým problémům. I tak ale zaznělo mnoho zajímavých informací a tipů.

Velké poděkování patří aktivizačnímu týmu a všem ostatním zaměstnancům domova, kteří se na plánování a organizaci podíleli. Dle ohlasů se akce povedla a líbila, budeme se proto opět těšit i na příští ročník. ♥

Aktivizace a denní stacionář

Literární dílna

Květnová Literární dílna je věnována autorovi, který je klientem Denního stacionáře Parkinson. Jeho rodnou řečí je maďarština, ale RNDr. František Ollé vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu KU, v Praze zakotvil a prožil zde celý život. Ukázky z Ollého básní svědčí o hravosti, s níž nakládá s češtinou, i o statečnosti, s níž čelí osudu. V jeho básních najdete humor, i když hodně černý, ale také ironii i poezii. Tak už to chodí, i v životě. Haj hou, řekl by Kurt Vonnegut.

O rodině

Pozdrav vnučce na letní tábor

úterý

AHOJ KOČIČKO!
A CO DĚLÁ KOZA LÍZA?
KOUKÁ TAJEMNĚ JAK MONA LÍZA,
NEKOUKÁ, PROTOŽE LEONARDA
NEZNÁ,
ZATO KOZLA LUKÁŠE DOBŘE ZNÁ,
A PROTO JIŽ I JEDNOHO
KŮZLÁTKA MÁ ...
ZDRAVÍ TĚ DĚDA
Z PRAHY BRANÍKA.

středa

AHOJ KOČIČKO!
PRŠÍ, PRŠÍ, JEN SE LEJE,
KAM FARMÁŘKY POJEDETE,
POJEDETE NA PIVO,
NEBO MOŽNÁ NA LIMO.

JEN ABY TOLIK NELILO!
AŽ NEBUDE TOLIK LÍT,
VYŠPLHÁTE NA HORU ŘÍP.
ZDRAVÍ TĚ DĚDA
Z PRAHY BRANÍKA.

Martinku, Martinku, můj stínový bratříčku

Zvedneme svoji skleničku,
zazpíváme ti písničku
Happy birthday ... za chvílečku.
Přejeme ti ke krásnému věku a svátku,
abys dožil dlouhého věku v pořádku.
Abys nepoznal nikdy nedostatku,
abys zdárně překonal všechnu zmatku.
K tomu máš i předpoklady,
jsi mladý a nejzralejší,
jednou už za velkou louží,
podruhé doma pokouší,
a možná i cigaretu kouří.
Aby obdiv u holek zasloužil,
aby ta nejkrásnější touhy v něm bouřil.
Ale pozor, musíš umět i brzdit,
a místo emoce rozum umět použít!
A pokud ta rada ti bude dlouho sloužit,
život ti nic nebude narušovat
a můžeš plnými doušky jen užívat.

Oslava dědy Františka

Františku, Františku, dostaneš na šišku,
takhle slavíme tvůj svátek po česku.
Zpíváme v prosinci po druhé maďarsky,
bude to ale znít dábelsky,
radši zachováme slovní komunikaci česky.
Dědeček z Braníka na gauč se kácí,
dečku pod hlavu si dává
a sladkému snu a chrápání oddává.
Moc už toho nenadělá,
jen svého zdravíčka hlídá.
To je krutá realita,
aby jen stav těla nezhoršila,
aby jen kvalita života,
trochu štěstím mohla být zalita.
To ti přejeme všichni,
kdo jí dortík a pije whisky.

O zdraví

Parkinsonova nemoc

Neudělá ani půl kroku při krok sun krok,
protože ho brzdí nemoc Parkinson.
Místo chůze kymácí, a ťapká na místě
jak tučňák císařský na Antarktidě.
Pro strach a třes, i když ne moc,
má obavy, že nabije nos.
Když to jinak nejde, volá o pomoc.
Hodný člověk ještě je k mání,
ale když není, berle ho nahradí.
Někdo pomůže v chození,
jiný vozík s křeslem i s ním tlačí.
Je to ale velká dřina a malá síla nestačí,
a chce lásku větší, než která hory přenáší.
Je zděšený, že jeho celé tělo nemoc uchvátí,
nic nebude moci sám konat a bude jen trpět,
než hlas zvonku nepozve na cestu poslední.

Příběh o nemoci

*Pane, v prostatě máte rakovinu,
sdělil mu lékař hrůznou novinu,
pro jistotu kouknul za sebe
a jen zíral a nechápal, co se děje.
Nikdo tam za ním další nestál,
byl to on, kterého osud vybral.
Ale otázku si duchu položil „proč já?“
Nebyla tam, osude, osoba jiná?
Později se dozvěděl,
že i dalších bylo hodně.
Chodil cvičit, nekouřil,
jedl zeleninu, drogy nehulil
ani rozmařilec nebyl, teď lituje...
Dýchal jen otrávený vzduch
a byl ve stresu, zda práci stihne,
a prý buňkám to bohatě stačí,
aby se neomezeně rozmnožily.
Chcete vědět proč, to je záhada,
za odpověď získáte cenu Nobela.
Tak jak družstevník zahájil boj
proti nezmaru počasí o zrna,
i on zahájil léčbu CA nemoci
při přístrojové a lékařské pomoci.
Tíhu boje statečně snáší,
přesto mu do breku bylo
představou, že sdělením o nemoci
svým milým hodně ublíží.
Ale co naděláte, vždyť mají ji všichni,
jakoby kdo ji nemá, není ani IN,
„nás nic nezastaví“, hlásí celebrity.
Stát to asi bude hodně a za to
zdravotní pojišťovně
další peněžní tunel vznikne.
Léčení je ale fuška,
musí přestat pracovat
a dát si nádor zlikvidovat.
Ale jak, to je problém,
jak v hospodě u menu,
má si vybrat metodu,
zda zasahovat bude doktor,
robot nebo jedovatý atom.
Ostrý skalpel doktora
odstranil z něj toho netvora.
Téměř celého, jen buňčička
utekla a někam se zatoulala.
Hledá si místočko, kam by se zahrnázila
a další množení by založila.
Takže bojuje dál, na věky věků,
jak ten proletář...*

Pokračování na straně 9

Život je sázka do loterie

*bud' / Jsem zavirovanej od tebe nebo
/ Jsem zamilovanej do tebe*

*Jsem zavirovanej a jak jsem poznal
a svět mi před očima zčernal,
vášeň mi opustil, srdce mi naplnil
strachem, co bude dál a v duši již
modlitbu skládal a odříkával.
A zvony zvoní bim bam, bim bam,
bim bam, bim bam, bim bam...
Jsem zavirovanej a hacknul mne Číňan,
a nejen mně, ale do celého světa
roztrousil své viry do pandemie,
a i roušky překonají bez bariéry
a usídlí v nás a jsme nakažení.
A zvony zvoní bim bam, bim bam,
bim bam, bim bam, bim bam...
A můžu i zešílet, ale ničím neubráním
ty kulaté potvůrky se svými háky,
naše buňky zasáhnou a už jsme záhy
se stali přírůstkem do statistiky
a viry z nás Avast ani Eset nevyžene,
zbývá jediná možnost, ty potvory vyležet.
A zvony zvoní bim bam, bim bam,
bim bam, bim bam, bim bam...
Zavřeli ho do karantény
a léčit ho tam pokusili,
na dýchací přístroj ho napojili,
pokusného králíka z něj vytvořili,
a rozluč se se světem mu radili
a dobře, je to jako sázka do loterie
bud' /a konec přišel nečekaně a rychle
nebo /a odstranění viru proběhlo rychle
bud' /a už nejsem zavirovanej od tebe
nebo /a jsem jen zamilovanej do tebe
a všechno navěky už tak to zůstane.
A zvony odzvoní bim bam, bim bam,
bim bam, bim bam, bim bam...*

Web klienti (rakovinaprostaty.org)

Už jsme téměř vědci,
skóre, Glizone, greje,
rádio, chemo, terapie,
zatím jen ne kastrace!
Čteme zde o tom hodně,
naš PSA přesto roste.
Chvála této aplikaci,
řekne nám to hodně,
ale zbavit naše potíže,
ani zde nemůže, a ani
zázraky nečekejme!

Kometa

Navštívila nás kometa,
půlku zeměkoule smetla
před lety sedmdesáti miliony,
proto vyhynuli dinosauři.
Navštívila ho rakovina,
půlku života mu smetla
před několika lety, i jeho
to zasáhlo, už lásku dát nemůže...
ale ona bez lásky být může,
získá-li jiného muže,
se skutečnou láskou, který
bude nosit kytky a dělat,
co v jejích očích uvidí,
tím jí duši potěší.
Od té doby je v akci jiné
jako byl dřív, nyní žehlí,
uklízí, a vaří denně
a vidí a diví se, že jeho žena
ten pád komety přežila.
Stará láska už jí nechybí,
neb skutečný muž ji novou nahradil!

Rakopoet

*Ta nemoc CA je ale silná emoce,
odkud máme ty slovní kreace?
Příčemž i když je jen dryáčník,
tváří se jako by byl i básník.
Když už ta slova na papír dostal,
musí to i někomu poslat,
víme, že i když se to neotiskne,
jeho ego tím trochu povyroste.*

Ostatní

Potkala paní potkana

Tato příhoda, co u nás udála,
když potkala paní potkana...
Nebyla to úplná pohoda,
spíše infarktová příhoda.
Když potkáte v bytě hlodavce,
který tam řádí jak správce.
Spokojeně dojídá náš oběd,
„co teď“ ani nehledá dlouho odpověď.
Jen chvilku se díví, pak ale honem uteče,
než paní se vzchopí a v bytě ho utluče.
Z kuchyně vedle roury odpadu,
mete do koupelny pod vanu.
Odtud už jen skok do šachty rozvodů
a do díry od potrubí odpadu.
Radoval se potkan vesele,
že měl připravený únik pro sebe.
A aby vás zítra nenavštívil,
berte z toho radši poučení!
Zkontrolujte, zda děravé není
u WC mísy vaše odpadové potrubí.

Drazí přátelé,

jistě většina z nás zná úryvek z bible, který popisuje situaci kolem Tomáše. Toho Tomáše, který nechtěl uvěřit, že Ježíš vstal z mrtvých. Chtěl se přesvědčit, chtěl nějaký konkrétní důkaz. Tomáš chtěl Ježíše vidět, aby mohl uvěřit. Tomáš nakonec Ježíše uviděl, dokonce mu Ježíš nabídl, že se ho může dotknout. I my často přemýšlíme, a je to dobře, že bychom rádi Ježíše viděli svým zrakem. A tady právě můžeme ocenit Tomáše, který trval na svém rozhodnutí. On je nám svědkem, on nás zastupoval, on nám přináší tu nejdůležitější zprávu - Ježíš žije, Ježíš vstal z mrtvých, Ježíš je tu, aby se i nám rozzářilo srdce, tou největší radostí, tou největší nadějí, že i náš život má pokračování, že má smysl, že smrti nic nekončí. A teď záleží na naší dobré vůli, vynaložit trochu snahy a vykročit tím správným směrem za Ježíšem. Představme si tehdejší dobu. Farizeové Ježíše viděli, dokonce viděli jeho zázraky, slyšeli jeho učení, a přesto nevěřili. Nechtěli věřit, byli zatvrzelí ve svém jednání. Jak často mnoho lidí i v dnešní době nechce uvěřit, hledají tyto lidé různé důvody, různá svá vysvětlení. A tak si položme otázku: Jak vlastně Tomáš uvěřil? Kdy asi Tomáš opravdu uvěřil, že je to Ježíš? Myslím si, že když Ježíš začal mluvit o odpuštění. Odpuštění, to ušlechtilé téma, má silný náboj, v odpuštění je síla života. - Když spolu dvě strany bojují na život a na smrt, pak ti, co vyhrají, propadnou mnohdy pomstychtivému jednání a mstí se těm, kterých se dříve báli, kteří mají jiný názor, jsou na druhé straně. Kdyby Ježíš přišel mezi učedníky, ukazoval nevím jaké rány,

kdyby nechal Tomáše, aby si na ně sáhl - přece by Tomáš neuvěřil, že je to jeho Pán a Bůh, kdyby začal křičet na Petra, že zradil, kdyby začal od sebe vyhánět ty, co spali v Getsemanské zahradě, kdyby hrozil vězením těm, co utíkali do Emauz, kdyby vykázal všechny ty, kteří se báli a přestali mu důvěřovat. Ale Ježíš nepřišel jako soudce, jako nějaký mstitel. On mezi ně přichází s láskou v srdci. On je zdraví „Pokoj vám.“ - „Tak už se nebojte.“ - „Je vám odpuštěno a vy také odpouštějte. A komu odpustíte vy, tomu odpustím i já.“ Podle toho poznal Tomáš Ježíše bezpečně, podle toho Ježíše poznali i ostatní učedníci. A podle toho se pozná i dnes, v dnešní době, zda je v tobě, ve mně, v nás, duch Ježíše Krista: jsme-li milosrdní, trpělívi, - když se druhým nemstíme, když umíme odpouštět. Každý z nás máme náročný úkol, tam, kde žijeme; aby i jiní mohli uvěřit a uvidět srdce Krista v našem společenství, musí být mezi námi jeho duch porozumění, smířlivosti, lásky. Proto nám Ježíš stále důrazně říká: Milujte se navzájem; jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Odpouštějte si, pomáhejte si, buďte na sebe trpělívi a laskaví, aby váš život byl Bohu milý.

Váš jáhen Pavel Urban

Rozloučili jsme se:

Šottová Anna, Saidlová Vlasta

1.	M				
2.	M				
3.	M				
4.	M				
5.	M				
6.	M				
7.	M				
8.	M				
9.	M				
10.	M				
11.	M				
12.	M				
13.	M				
14.	M				
15.	M				
16.	M				
17.	M				
18.	M				
19.	M				
20.	M				

LADŮV ČERNÝ KOCOUR V BOTÁCH

SÁČEK NA PENÍZE

PŘECHODY PŘES ŘEKU

OPAK STÁŘÍ

KOVOVÉ PENÍZE

ČÁST ROKU

MLÉČNÝ VÝROBEK

MUŽSKÉ JMÉNO, NEBO POPLETA

NÁSTROJ NA ŠLEHÁNÍ

HLUPÁK JINAK

VĚŽ PRO ORIENTACI LODÍ

DOMÁCÍ VARIANTA JMÉNA MIROSLAV

MYCÍ POTŘEBA

CO VZNIKNE ZE ŽLUTÉ A ZELENÉ

MALÁ MÍSA

DRUH KOŘENOVÉ ZELENINY

OBLAKA JINAK

MALÝ MÍČ

TVRDĚ PRACOVAT

PŘESTROJENÍ NA MAŠKARNÍ

Léčivá kopřiva – Jak ji sbírat a používat

Největším bohatstvím kopřivy je vysoký obsah chlorofylu, vitamínů, minerálů a stopových prvků. Je ideální pro detoxikační kúry, do salátů i jako kosmetika na vlasy. Kopřivu můžete sbírat téměř celý rok – z jara zužitkujete kopřivu celou, v průběhu léta až do podzimu pak sbíráte vrcholky rostlin a mladé lístky. Kopřiva byla odedávna považována za kouzelnou bylinu. Sbírala se na sv. Jana a dávala se do oken, aby chránila před zlými silami.

Jak kopřiva léčí?

Kopřiva čistí krev, což se projevuje na celém organismu. Pomáhá také při kožních potížích, vyrážkách, ekzémech a s trápením při akné. Proto se často řadí mezi nejpoužívanější a nejlepší domácí kosmetické přípravky. Kopřiva podporuje tvorbu krve, zlepšuje krevní obraz a snižuje vysoký krevní tlak. Kopřivu také doporučujeme užívat při nedostatku železa. Kopřiva je také skvělý pomocník při nachlazení a chřipce. Používá se do dětských čajů proti kašli, je močopudná a čistí organismus od bacilů. Již po dlouhá léta se ví, že kopřiva pomáhá zastavovat krvácení. Při krvácení z nosu proto stačí namočit vatičku do kopřivové šťávy a vložit do nosní dírky.

Použití

Jako všechny rostliny je i kopřiva nejzdravější a nejléčivější v syrovém stavu. Nejčastěji se však setkáme s kopřivou ve formě čaje, který se připravuje obvyklým způsobem. Připravit si z kopřivy však můžeme i dobré jídlo ve formě jarního salátu, nebo vynikajícího a zdravého špenátu. Kopřiva se dále používá do polévek i pomazánek, přidat ji můžete do játrových knedlíčků. Kopřivu využijete nejen v kuchyni, ale také třeba jako vlasovou kosmetiku proti lupům a na mastné vlasy.

Sběr a skladování

Kopřivu sklízíme od jara do podzimu. Nejzdravější je samozřejmě hned za mlada, kdy je vhodné si nasušit zásoby na zbytek roku. Kopřiva má od nepaměti své místo v lidovém léčitelství a ani moderní medicína nepochybuje její účinky. Krom listů se sbírá a suší i nať či oddenky rostlin. Listy usušte hned po sběru v tenké vrstvě ve stínu (nemusíte obracet), nejlepší a rychlé sušení je v sušičce nastavené na maximálně šedesát stupňů Celsia. Nahnědlé nebo zčernalé listy svědčí o špatném sušení a nejsou vhodné na užívání.

Salát a kopřivový špenát

Čerstvé listy mladých vyrašených kopřiv se hodí pro přípravu salátů, můžete je připravit i jako klasický špenát s cibulí a česnekem.

Zdroj: carujeme.cz

Stravovací komise

Na stravovací komisi jste nám oznamovali své připomínky, ze dvou pater nebyly připomínky žádné. Na ostatních si klienti stěžovali na více opečené až spálené buřty na pivě. Buřty spálené nebyly, byly pouze více vypečené, ale pokud to tak někomu přišlo, tak se kuchyně dodatečně omlouvá. Jinak jste spokojeni a rádi, že se objevují v jídelničkách nová jídla a pochutiny.

Jaroslav Hašek – První máj pana rady Mackovíka

Na prvního května podnikl pan rada Mackovík, pětapadesátiletý, stokilový státní úředník, se svou padesátiletou chotí, devadesátikilovou dámou, jarní výlet do Posázaví. Když vystoupili z vlaku, vlezli do kočáru a pak vystoupili za nějaký čas u výletní restaurace, posadili se za stůl, poručili si oběd. Jedli, pili, pak vsedli do kočáru, dali se dovézt asi pět set metrů od restaurace k lesu, vystoupili a sedli si na pokraji lesa do trávy.

„Ptáčci švitoří,“ pravila paní radová poeticky. „Ba, ba,“ odvětil pan rada, „ani usnout člověk nemůže. Ve vlaku se roztřeše, nenaobědvá se v pořádku. Chtělas podniknout výlet. Dobře. Ale trp tedy!“ „Nemyslím,“ řekla paní radová jemně, „ptáčkové švitoří, cvrlikají, cukrují, radují se ze života...“ „Jakýpak život,“ rozdurdil se pan rada, „přijde myslivec, bouchne, a je po radosti, zastřelí koroptve, křepelky, bažanty. Není nad domácí kuchyni. Kdybychom si zde něco podobného objednali, tak to dopadne jako s kuřetem.“ „Písklata v hnízdečku,“ vzdychla paní radová, „těší se, až k nim ptáčkové, rodiče, přiletí a nakrmí je...“ „Pískle, to kuře v restauraci bylo takové pískle“, smutně řekl pan Mackovík, „pět kůstek a víc nic. Deset bych jich zhltnul!“ „Nemluv tak, Mackovíku, jsme v lese...“ „Proč bych někde v zatraceném lese nemohl říci „zhltnul“? V salónech bych řekl „pojím“, případně ve veselé společnosti „odpravím“. Zde jsme konečně jednou za rok sami. Jindy se s námi na výlety táhnou stáda známých. Můj bože, to je radost, když mohu jednou za rok být hodně sprostým!“ „Ondřeji, pamatuj se, vždyť jsi nic nepil!“ „Pravda, že jsem nepil mnoho, jsem ale v boží přírodě, a tu si rád zaspřisťáčím, jako za mládí, když jsem byl malým hochem. Tu jsme chodili po lesích a neslušně křičeli jeden na druhého. Nic jsem nepil. V takové bídné krajině ten vůl restauratér čepuje břečky a ne víno, smrad jeden!“ „Ale, Ondřeji!“ „Nech mne, když si mohu odlevit jednou za rok. Dnes už ani v kanceláři nemohu být sprostým, neboť podřízení by si šli stěžovat. Mám chuť říci hodnou sprostotu...“ „To neuděláš, Ondřeji, poněvadž jsi inteligentní člověk, zvláště však ne dnes, v tak krásný den májový, kdy všechno, kam se podíváš, se směje...“ „Jakpak by se nesmálo, jako ten darebák kočí. Dám mu pět korun, a on je propije jako divoká...“ Paní radová zacpala mu ústa. Ozvalo se něco nesrozumitelného. „Pak poleze po čtyřech. To je jeho jarní nálada. Kdyby nebylo toho, že jsem si myslel, jak se dnes pěkně pobavím, tak bych celý den zaspal. Co, k čertu, mají lidé na tom prvním máji?“ „Máj je doba lásky,“ pravila paní radová, která od třiceti let četla rodinné časopisy pro ženy. „I ptáčkové cvrlikají...“ „Už mně, proboha, dej s tím pokoj! Vleze ti něco do hlavy a nepustí tě to. Kdyby se třeba stavěli ptáčkové na hlavu, do toho nám nic není, to je věcí lesní správy. Máj, říkáš, že je doba lásky, to je řeč pro mladší ztřeštěnce. Tak mluví milenci, a nikoli rozšafní lidé. Co by si o tobě kdo pomyslel, kdyby tě tak slyšel mluvit v padesáti letech při tvé tloušťce. To je, jako kdybych já, se svým břichem, které sotva vleku, dal se do běhu na ulici za nějakou mladou slečinkou, počal ji štípat a říkat: „Holubičko, chci na vás hubičku, máj je doba lásky.“ Byla by třeba hezká, v bocích by se houpala jako laň a botičky, nožičky...“ „Ondřeji!“ „Botičky, nožičky byly by tak malinké, že bych je mohl spolknout. Poprsí by bylo vystřižené...“ „Ondřeji!“ „Lokty bělounké, ručičky baculaté, oči jako trnky, krček jako alabastr, hnědé vlasy jako hedvábí... Stará, dej mně hubičku...“ Tlustý pan rada vtiskl náhle polibek na čelo své manželky, která udivena tou změnou se mu podívala láskyplně do očí a řekla: „Ondřeji, takhle jako ty musil vypadat Mácha...“ Dali si ještě jednu hubičku, vsedli do kočáru a šli svačit do restaurace...

Takový byl první máj pana rady Mackovíka.

Jaroslav Hašek – Trapná státní aféra

Serenissimus, kníže Ochsenhausenský, zblbl. Nemohlo o tom být mezi laiky pochybnosti, neboť to poznali na něm i jeho ministři, a ti vskutku nebyli veleduchy. Bylo by zbytečné líčit, jak dlouho ministerská rada se točila jako kočka okolo horké kaše, nežli si vůbec troufla vyslovit, co všem tanulo na mysli; stačí, povíme-li, že se konečně shodla na tom, že Jeho Výsost kníže Aladar, toho jména jedenadvacátý, utrpěl takové mozkové poruchy, že jeho stav musil být nazván blbostí a že tudíž Jeho Výsost byla k vládě neschopna. Jediný, kdo vlastně v nitru svém chtěl dělat námitky, byl ministr knížecího domu, ale pak se rozpomněl, že by jeho kolegové byli s to prohlásit za blbého také jeho - o důvody by nebylo nouze - a tak se usnesení ministerské rady stalo jednohlasné. Jednalo se pouze o to, aby to, co bylo zřejmé laikům, bylo potvrzeno také ze strany lékařské, aby se mohlo přistoupit ke zřízení regentství. Ministerský předseda Jeho Jasnosti podjal se těžké úlohy o této věci promluvit se serenissimovým dvorním a osobním lékařem. Dal ho zavolat k sobě a pravil: „Milý pane zdravotní rado, požádal jsem vás, abyste ke mně přišel, poněvadž jsem chtěl s vámi promluvit o zdravotním stavu Jeho Výsosti. Mí kolegové jsou totiž toho mínění, že nepopíratelné dary ducha našeho vznešeného knížete v poslední době...“ „Se rozvíjejí netušenou

měrou. Ráčíte mít zcela pravdu, Excellence!“

„Ano, uhodl jste přesně, co jsem chtěl říci, pane zdravotní rado. Tyto vzácné duševní dary se rozvíjejí nejen netušenou měrou, ale také netušeným směrem, hm... hm... Jedním slovem, jest to až překvapující. Dostalo se mi cti provázet serenissima včera na procházce lesem a tu jsem spatřil vnadidla, pomocí kterých ptáčníci provozují čížbu. Serenissimus se mne vyptával na detaily. Vylíčil jsem mu, jak tyto proutky pomazané lepem se nalíčí, jak pták se chytne a jak ho potom ptáčník odnese. Jeho Výsost ráčila naslouchat mému výkladu s onou blahosklonností, která mu jest vlastní, a pak se mne ráčila zeptat: „Ale co když na těch vnadidlech uvízne nedopatřením ptáčník? To si ho pak odnesou ptáci?“ „Ko-lo-sální vtip! Kolosální!“ rozchechtal se pan zdravotní rada. „Zde vidí Vaše Excellence, že Jeho Výsost je čím dál vtipnější.“ „Ten chlap také již úplně zblblnul,“ pomyslí si ministr a poslal po chvíli zdravotního radu domů.

Pan zdravotní rada se pomalu ubíral domů a přemýšlel o tom, co tato rozmluva asi znamená. Že byl ministr s jeho odpovědí nespokojen, cítil. Ale co vlastně od něho chtěl? Najednou ho napadlo, co by to mohlo znamenat! Ano, ano, není již pochybnosti. Ti lidé měli nějaké nepřátelské úmysly proti Jeho Výsosti. Chtěli, aby mluvil proti svému panovníku! Kdo ví, co se tu děje. Což naposled má po Turecku a Portugalsku přijít také Ochsenhausen? Na to se jistě pomýšlí. To jsou ministři Jeho Výsosti. Ale on, zdravotní rada, tuto hanebnou intriku odhalí. I důkazy si opatří.

Třetího dne na to slyšel, že z Berlína do Ochsenhausenu přijel slovutný lékař pro nervové choroby profesor doktor Gscheidtle, že byl přijat serenissimem ve zvláštním slyšení a pak že měl dlouhou poradou s ministerským předsedou. Pan zdravotní rada si umínil hrát va banque. Oblékl se do parádní uniformy a šel profesorovi udělat návštěvu. Po několika zdvořilých frázích řekl: „Litujeme pouze, že tak trapná státní záležitost nám dává potěšení vás, vážený profesore, poznat!“ Profesor se napřed na zdravotního radu podíval trochu udiveně. „Ach ovšem,“ pravil pak, „vy přece jste do celé věci jakožto osobní lékař Jeho Výsosti zasvěcen. Jest to vskutku velmi trapná záležitost. Ale není pomoci. Jeho Výsost je neodvolatelně ztracena. Myslím, že naše diagnosa se bude shodovat. O nějaké možnosti uzdravení není ani řeči: Serenissimus – bohu budiž žalováno – zblblnul na věky. Že by zůstával schopen vlády, o tom nemůže být řeči. Či jste snad jiného mínění?“ „O ne, dokonce ne, pane profesore,“ odpovídal pan zdravotní rada, který sotva dechu popadal. „A jak dlouho bude mít naše hlavní město čest Vaši Slovitost hostit ve svých zdech?“ „Odjíždím dnes večer, pane rado.“

Ale pan profesor neodjel. Právě když sedal do kočáru, ucítil, jak mu kdosi položil ruku na rameno a zatkl ho jménem zákona. „A proč?“ tázal se pan profesor, který nechápal, co se děje. „Pro urážku zeměpána, které jste se dopustil ve svém dnešním rozhovoru se zdravotním radou.“

A milý profesor byl zavřen. Státní zastupitelství bylo tak nadšeno tímto výkonem, že ho rozhlásilo po celém městě. Pan státní zástupce odebral se k ministrovi spravedlnosti, aby mu o věci referoval. Když přišel k urážlivému výroku profesorově, přerušil ho ministr hněvivě: „Kdyby to byl řekl o nich a o zdravotním radovi, mohl by provést nejkrásnější důkaz pravdy na světě.“

Státní zástupce se vrátil od ministra jako omráčen. Byla svolána narychlo ministerská rada, která konstatovala, že se situace strašně zhoršila. Na základě dobrozdání jediného profesora serenissima dát na výměnek nemůžeme. Musíme tedy mít další dobrozdání učenců. Ale uznají-li, že serenissimus je zdravý, jsme my blamováni, uznají-li, že zblblnul, dá se jen ten osel zdravotní rada zavřít. Neboť konec konců jeho dobrozdání se doví vždycky. Co tedy dělat? „Musíme se ho nějakým způsobem zbavit.“ „To se lehko řekne. Ale jak to provést?“ „Dáme ho také zavřít!“ řekl ministr spravedlnosti. „Ale proč?“ „To je nápad! Chceme-li někoho dát zavřít, dáme ho zavřít vždycky. Něco se již najde.“ „Pošleme pro něho!“ „To je myšlenka!“

Ale vyslaný lokaj se vrátil s nepořízenou. Pan zdravotní rada vzkázal, že ministerskou radu považuje za společnost spiklenců a velezrádců a s těmi že nemá co jednat.

Pan ministr spravedlnosti byl nadšen. „Teď ho mám tam, kde jsem ho chtěl mít,“ zvolal. „Není to nejtěžší urážka Jeho Výsosti, tvrdit, že by poctíval svou důvěrou spiklence nebo velezrádce?“

A ještě téhož dne seděl pan zdravotní rada ve vězení, v cele zrovna vedle berlínského profesora.

Rozumí se, že taková dvě zatčení způsobila ve městě největší senzaci. Ministerská rada pracovala plnou parou. Obrátila se telegraficky na nejruznější vědecké authority, aby dosáhla dobrozdání, kterých potřebovala. Ale každý učenec četl v novinách, co se v knížectví Ochsenhausenském událo, a považoval toto pozvání za léčku, pomocí které se vláda chtěla zmocnit dalších osob, jež by zavřela pro urážku zeměpána. Ministerská rada zoufala a serenissimus blblnul dále. Trvalo to již týden. Jeho Výsost již vůbec nesměla vyjít z intimního kruhu, jinak by byl každý poznal, co s ním je. Po čtrnácti dnech se sešla ministerská rada, aby o věci uvažovala. Zahraniční ministr podával zprávu o bezvýsledném vyjednávání s lékařskými autoritami v cizině a končil konstatováním, že takovým způsobem se k cíli nedojde. Pan ministerský předseda po dlouhém přemýšlení konečně namítl: „A potřebujeme vůbec k němu dojít?“ „Jak to?“ „Faktum je, že náš nejjasnější kníže zblblnul. To trvá již hodně dlouhou dobu, ale všechno je přesto v nejlepším pořádku. Až na to, že se serenissimus o státní záležitosti nestará. A musí se opravdu o ně starat?“ Další znalci nebyli povoláni. Serenissimus zůstal knížetem Ochsenhausenským.

Jaroslav Hašek uveřejňoval povídky a fejetony již před 1. světovou válkou v různých novinách a časopisech. Uvedené dvě povídky pocházejí z výboru Povídky I, který vydala Městská knihovna v Praze v roce 2013.

Chania

Chania je středomořské město, přístav a také obec ležící na severozápadním pobřeží řeckého ostrova Kréty. Ve městě žije přibližně 54 tisíc obyvatel a je tak po Irakliu druhým nejlidnatějším městem ostrova. Ve městě funguje mezinárodní letiště. Najdete tu spoustu historických objektů a památek. Chania také byla až do roku 1972 hlavním městem ostrova.

V letech 1898 až 1909 byla Kréta obsazena evropskými velmocemi a Italové zde vytvořili své správní území. Na něm platily od roku 1900 italské známky s přetiskem LA CANEA.

Bylo platných 20 druhů těchto provizorií. Italská pošta v roce 1914 svou činnost na ostrově skončila.

Pan Eduard Laifer je klientem oddělení B1, v domově žije něco málo přes rok. S panem Eduardem Laiferem hovořila pracovnice aktivizačního oddělení Lucie Asingrová.

1) Povězte nám na začátek, odkud pocházíte.

Já jsem Pražák křtěný Vltavou, Žižkovák. Bydlel jsem v Jeseniově, tam jsem se narodil. Tam byl takový kopec, dneska ještě je, a ten byl podkopanej. Byly tam podzemní kryty na válku a my jako děti jsme tam „lítali“. A protože nás bavilo chodit po historii Žižkova, tak jsme tam lezli, jak se kde co jmenovalo; třeba ta Parukářka, nebo Židovské pece - tam se chodilo lyžovat. I ty Židovské pece tam vlastně stále jsou. V době, kdy Marie Terezie začala vyhánět Židy, tak ti se tam schovávali.

A kdybyste měl vybrat jedno místo na Žižkově, svoje nejoblíbenější, kde by to bylo?

Kopec Křížek. Tam bývalo popraviště. A ještě dneska... nebo ne dneska, tenkrát, tam byl takovej betonovej kvádr, a tam byl ještě šlic na katovský meč, aby se neztupil. Tam popravoval kat Mydlář.

2) Co byste nám řekl o své rodině?

Táta byl zámečnický mistr v ČKD a moje máti byla švadlena. Naši byli běžná rodina, vlastně až se mnou si užili věci, protože ve škole, jak byla žákovská knížka, tak já k ní musel mít ještě od učitele notýsek navíc, kam mi psali poznámky.

3) Jaké máte vzpomínky na svoje dětství?

Jsou to hlavně ta toulání po Žižkově, kdy jsme prolézali třeba až k památníku na Vítkov, tam jsme chodili. Ale protože to bylo přes hlavní silnici, tak to nesměli vědět rodiče. Byl tam velký provoz, jezdily tam i tramvaje. A tak se rodiče vždycky děsili, kde jsme byli, zvlášť když jsme se často zpozdili, protože nás to tam bavilo. Tehdy tam byly takové strážní hlásky. Taky jsme chodívali rádi dolů do Karlína. To mi bylo tak kolem desíti let. Jsou to vesměs hezké vzpomínky, dětství jsme si užili.

4) Ted' mi, prosím, povězte, co jste v životě studoval a proč jste si to vybral.

No, na základní škole jsem nebyl zrovna vzorné dítě, samozřejmě. Potom jsem byl na učňáku, moc mě to tam nebavilo. Ředitel té školy byl tátův kamarád, bývalý brankář Sparty, Tonda Kramerius. Takže jsem byl obzvlášť pod dozorem. Znali se tak, že jak táta pracoval v ČKD, tak fotbalisti si tam chodili pro výplatu. Tak ten mě hlídal.

5) A jak vás to bavilo potom na vojně? Bylo to lepší než na škole?

No to určitě. Hlavně jsem byl mimo domov, celkově mimo Prahu. A taky jsme se tam považovali za elitu, jakožto výsadkáři. Bylo to v Chrudimi. Potom nás rozeslali k „Rusákům“ na výcvik, a když jsme se vraceli, tak nám hned nabízeli, abychom šli ke Státní bezpečnosti, ale to jsem nechtěl.

6) Jak velkou roli hráli a hrají ve vašem životě přátelé?

Přátelé hráli roli velkou, ale zůstal akorát jeden. Chodili jsme spolu do školy, známe se spoustu let. Tenkrát on chodil s holkou a já jsem mu ji přebíral a od té doby je mi vděčný. Taky jsem si udělal kamarády na Filmce (*pozn. kaskadérská agentura Filmka Stunt*) mezi kaskadérama. Tu agenturu založil Jarda Tomsa. V té době, kdy já jsem tam přišel, tak to ještě nebylo oficiální povolání. To jsme museli mít k tomu kaskadérství ještě jednu práci jakožto řádné zaměstnání. Apak z toho Tomsa, Srstka, Lahoda a další z téhle party udělali oficiální podnik. A ještě když tam byl starej Jákl, otec toho režiséra, tak se točily zajímavé věci. Třeba když se točila taková detektivka, jmenovalo se to Řetěz, tak tam Pavel Nový hrál takovýho magora a já jsem za něj padal do výtahové šachty. A kluci hráli VB, měli žlutobílou volhu a jako ve filmu Zvíře se měli zastavit vedle kamery a jim to pořád nešlo. A nějaký chlap, co tam stál zaparkovanej, se smál, tak oni v těch uniformách k němu šli a říkali „Pane řidiči, stojíte na zákazu zastavení“.

7) Tím jsme se dostali k vašemu povolání. Čím vším jste se v životě živil a co z toho jste měl nejraději?

Nejradši jsem dělal řidiče kamionu. Předtím, ještě zamlada, jsem vozil ředitele pojišťovny a pak, protože jsem chtěl řídit něco většího, tak jsem šel jezdit s autobusem a pak jsem šel k ČSAD na kamion. A to jsme museli pět let jezdit s velkým autem, s liazkou, a pak teprve nám dali návěs. To nešlo jen si udělat řidičák, museli jsme mít praxi. Kaskadéra jsem dělal souběžně, když jsem měl čas na jedno nebo na druhé, protože jsme museli mít tu oficiální práci.

8) Víím, že máte v zásobě spoustu různých historek, vybral byste čtenářům jednu?

No, tak třeba jak jsem si při natáčení Titanicu zlomil ruku. Protože jak tam je ta scéna v kotelně, jak tam jde voda, tak tu tam pouštěli hadicemi hasiči. A přerazilo mi to ruku. A pak v Tróji... Tam jsem držel koně za uzdu, když se točila Trója s Pittem. A protože se během natáčení pořád čekalo, tak jsme si tam půjčovali motorky a učili jsme se jezdit na poušti na motorkách. K těm historkám z natáčení si ještě vzpomínám na Pierce Brosnana. Ten spoustu věcí při natáčení dělal sám, nenechal se zastupovat.

9) Když se ohlédnete za svým dosavadním životem, co v něm vidíte jako nejlepší?

No, já jsem měl skvělé rodiče. Měl jsem od nich všechno, co jsem chtěl. Třeba jsem měl prvního Pionýra od táty, to mi bylo čtrnáct, na chatě. Pak motorku, 350 Jawu, která tady u nás stála nějakých horentních 12 tisíc. Tak tu mi koupil. Matka byla, jak už jsem říkal, švadlena, uměla šít, takže jsem díky ní nosil nejmodernější věci. V té době mě vyhazovali ze školy, protože jsem měl kožený kalhoty do zvonu, co mi ušila. A vestu.

10) Když byste měl srovnat svět vašeho mládí a současný svět, který vám přijde lepší?

Zamlada to bylo lepší, svobodnější, protože člověk si mohl víc dovolit. Dneska se musí dávat bacha, co člověk komu řekne.

11) Máte nějakou životní filosofii, nebo postoj, které vám v životě pomáhají?

Brát to s humorem. V každé situaci si najít nějaké odlehčení.

12) Poslední otázka se týká budoucnosti. Máte nějaký sen, který ještě čeká na splnění?

Podívat se znovu na některá místa, která jsem navštívil v minulosti. Nejvíce asi na hrad Housku. Je to zvláštní místo a na sloupu v tamější kapli je vytesaný obraz levoruké lučištnice. Takový je jediný na světě.

Květnová výročí

11.5.1932 se narodil Josef Zíma, herec, dabér, zpěvák a moderátor. V jeho diskografii najdeme spolupráci s našimi nejlepšími orchestry zábavné hudby – s Orchestrem Karla Vlacha, Karla Krautgartnera, Gustava Broma a dalšími. Koncem 60. let se Josef Zíma začal věnovat především dechovce a bývá také nazýván jejím králem. Od roku 1962 až do roku 1992, tedy plných 30 let, byl v angažmá v Městských divadlech pražských. Také zde se uplatňoval nejen jako herec, ale i dobrý zpěvák. V Českém rozhlase léta moderuje pořady o dechovce a taneční hudbě U muziky. S jeho hlasem se televizní diváci setkávali rok co rok také o Vánocích – Josef Zíma namluvil Ivana v sovětské filmové pohádce Mrazík.

23.5.1932 se narodil architekt Miroslav Masák. Miroslav Masák je pedagog, architekt, urbanista a publicista. Po absolutoriu Fakulty architektury na ČVUT nastoupil do Stavoprojektu Liberec. Tady v roce 1968 spolu s Karlem Hubáčkem a dalšími kolegy založil architektonický ateliér SIAL, který se stal líhní československých architektů, kteří i v časech normalizace dokázali držet krok s vývojem moderní architektury ve světě. Masák pracoval v neoficiálních skupinách, které fungovaly nejen v Liberci, ale také v Brně, Praze, Ústí nad Labem nebo Karlových Varech, kde nadále vychovával mladé architekty. Tvorba Miroslava Masáka se proměňovala – od brutalismu, přes organickou architekturu, etapu "mašínismu" až k návratu k střídmemu minimalismu. Miroslav Masák i v těžkých dobách dokázal kolem sebe vytvářet "ostrůvky svobody" myšlení a tvorby. Jeho rukopis nese Obchodní dům Máj v Praze, rekonstrukce Veletržního paláce v Praze, Divadlo Na provázku v Brně a další realizace, na nichž se vesměs podíleli i další kolegové ze SIALu. Jeho tvorba došla mnoha ocenění u nás i ve světě.

Od 25. května do 25. listopadu 1937 se v Paříži konala Světová výstava. Námětem bylo Umění a technika v moderním životě. Výstava měla ukázat, že umění a technologie nestojí proti sobě, že jejich svazek je naopak nezbytný: krása a užitečnost mají být neoddělitelně spojeny. V souvislosti s hospodářskou krizí a mezinárodním politickým napětím měla výstava také podporovat mír. Československý pavilon navrhl architekt Jaromír Krejcar, spolupracovali s ním Ladislav Sutnar, Jaroslav Polívka a další tvůrci. Nad střechou pavilonu se do výšky 62 metrů nad řekou tyčil stožár s československou vlajkou, kotvený čtyřmi lany. Stožár nesl vyhlídkovou plošinu, přístupnou po točitém schodišti a chráněnou plechovou stříškou. Československý pavilon byl na svou dobu velmi moderní stavbou, vyjadřoval směřování novodobé architektury ke stavbám ze skla a oceli. Pavilon byl na výstavě oceněn Velkou cenou (Grand Prix).

2.5.1942 se narodil rockový zpěvák, skladatel a kytarista Petr Janda. Patří k zakladatelským osobnostem československého big beatu a rocku, od 60. let je předním členem skupiny Olympic. „*Ne moc snadno se želva po dně honí, velmi radno je plavat na dno za ní, potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá, nic se neboj a vem si něco od ní... Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá, ona ho na něco nachytá...* Těch písniček jsou desítky: Želva, Dej mi víc své lásky, Vzpomínka plíživá a další a další. Bez kytary a písniček Petra Jandy by byl býval život mnohem těžší. Jako frontman Olympicu je jednou z největších legend v historii naší populární hudby.

3.5.1942 se narodila sportovní gymnastka Věra Čáslavská († 30. srpna 2016). Věra Čáslavská byla československá sportovní gymnastka, trenérka a funkcionářka, sedminásobná olympijská vítězka, čtyřnásobná mistryně světa, jedenáctinásobná mistryně Evropy a čtyřnásobná Sportovkyně roku Československa. Po sametové revoluci byla v 90. letech předsedkyní Československého olympijského výboru a členkou Mezinárodního olympijského výboru. Je nositelkou mnoha vysokých sportovních i společenskopolitických ocenění. Vykonala mnoho pro šíření dobrého jména ČR ve světě.

21.5.1942 se narodil fotbalový brankář Ivo Viktor. Legendární československý fotbalový reprezentant odehrál v dresu ČSSR v letech 1966–1977 63 mezistátních zápasů, z toho 17 ve funkci kapitána mužstva. Byl brankářem týmu mistrů Evropy z roku 1976 na turnaji v Bělehradě. Tam byl také zvolen nejlepším brankářem. V anketě Zlatý míč o nejlepšího evropského fotbalistu roku 1976 byl třetí. V roce 1977 po zdravotních problémech ukončil aktivní hráčskou kariéru. Od té doby se fotbalu věnuje jako trenér.

27.5.1942 Jozef Gabčík a Jan Kubiš provedli atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Operace Anthropoid byla diverzní akcí exilových československých branných sil. Atentát měl pro český národ hrůzné následky. Při tzv. heydrichiádě nacisté zabili více než 2 tisíce lidí. Vypálili obce Lidice a Ležáky. Zároveň ale atentát vzbudil velký ohlas v cizině a na jeho základě byla Brity odvolána a prohlášena za neplatnou Mnichovská dohoda a přislíbena poválečná obnova Československa v jeho „předmnichovských“ hranicích, což bylo jedním z hlavních politických cílů atentátu. Atentát na Heydricha byl mnohokrát zpracován ve filmu, a to jak u nás, tak i ve světě.

27.5.1997 podepsali v Paříži nejvyšší představitelé NATO a Ruska „Ustavující akt o vztazích Rusko–NATO“. Vztahy NATO a Ruska, respektive vztahy mezi Severoatlantickou aliancí a Ruskou federací, byly navázány v roce 1991 v rámci Severoatlantické rady pro spolupráci. Předcházelo tomu podepsání "Pařížské charty pro novou Evropu" 19.-21.listopadu 1990. Rusko se v roce 1994 připojilo k aliančnímu programu Partnerství pro mír. 27. května 1997 byl v Paříži podepsán dokument "Zakládající akt o vzájemných vztazích, spolupráci a bezpečnosti mezi NATO a Ruskou federací". V 90. letech obě strany podepsaly řadu důležitých dohod o spolupráci. V roce 2002 byla za účelem řešení bezpečnostních záležitostí a společných projektů založena tzv. Rada NATO - Rusko. Spolupráce mezi Ruskem a NATO zahrnovala několik hlavních oblastí: boj proti terorismu, vojenskou spolupráci, koordinovaný postup v Afghánistánu, průmyslovou spolupráci, boj proti pašeráctví a další.

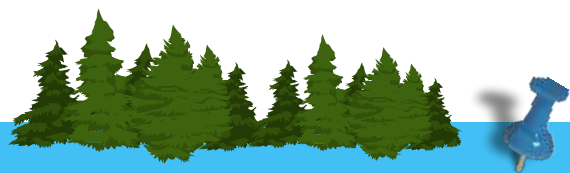
1. dubna 2014 se Severoatlantická aliance jednomyslně rozhodla v důsledku ukrajinské krize pozastavit praktickou spolupráci s Ruskou federací. Dnešní vztahy Ruska a NATO a léta budované cesty ke spolupráci jsou pohřbené.

Zdroj: wikipedia

Pražský lodní festival... :-)

INFORMACE Z DOMOVA

Vycházky do Miličovského lesa

Za chladného počasí se společné vycházky konat nebudou. Místo vycházek bude každé pondělí na sále „Filmový klub“.

Multisenzorická místnost A0

Připomínáme, že na odd. A0 je k dispozici multisenzorická místnost, která slouží k relaxaci a setkávání klientů. Místnost je odemčená a můžete ji kdykoli navštívit.

VIRTUÁLNÍ VÝLETY PO KRÁSÁCH NAŠÍ VLASTI I SVĚTA

Do našich 3D brýlí jsme nahráli nový obsah, který je v češtině. Nechte se provést po Pompejích, Florencii, ale i Brně nebo Bratislavě. Neváhejte oslovit svého aktivizačního pracovníka. 3D brýle nejsou doporučeny pro klienty s kardiostimulátorem.

Schůzka
důvěrníků
s vedením
domova se uskuteční
ve středu 11. 5. 2022
od 10:00
v sále.

HUDEBNÍ PODVEČER

V úterý po 17. hodině, multisenzorická zóna na A3. Přijďte posedět a zaposlouchat se s ostatními klienty!

ZOOKOUTEK

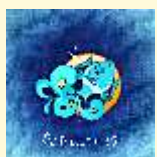
V našem zookoutku jsme provedli pár organizačních změn a dokoupili jsme nové 4 páry andulek.

Květen

Kozoroh - 22. 12. – 20. 1.

Udělejte si radost a kupte si hezkou věc do domácnosti. Dekorace rozzáří váš interiér a změni náladu.

Vodnář - 21. 1. – 20. 2.

Nemá smysl se do ničeho nutit, pokud vás to nebaví. Nejbližším vysvětlíte vaše psychické rozpoložení po pravdě.

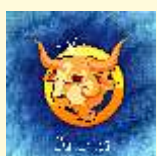
Ryby - 21. 2. – 20. 3.

Protáhněte si tělo třeba jógou nebo rehabilitačními cviky. Cvičení vás příjemně uvolní.

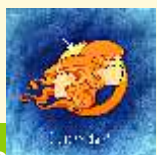
Beran - 21. 3. – 20. 4.

Snažte se pít dostatek pramenité vody. Máte dojem, že váš pitný režim je v pořádku, ale stoprocentní to není.

Býk - 21. 4. – 21. 5.

Nebojte se toho, že když odmítnete přátele, podruhé vám nezavolají. Je to přesně naopak, budou mít o vás zájem.

Blíženci - 22. 5. – 21. 6.

I když se měsíc přehoupne do druhé poloviny, vám síly neschází, ba naopak. Pustit se můžete do náročnějších úkolů.

HOROSKOPY

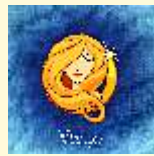
Rak - 22. 6. – 22. 7.

Je fajn si uvědomit, že z některých maličkostí není nutné dělat pohromu. Raději své emoce zchladte.

Lev - 23. 7. – 22. 8.

Hlídejte si dobře svůj pitný režim. Jinak hrozí bolesti hlavy a také problémy s ledvinami či únava.

Panna - 23. 8. – 22. 9.

Dopřejte si nějakou domácí limonádu ze sirupů a perlivé kvalitní minerálky. Uvidíte, jak vás osvěží.

Váhy - 23. 9. – 23. 10.

Pomoci by vaší náladě mohly nejrůznější kreativní a výtvarné techniky. Práce s papírem nebo keramikou.

Štír - 24. 10. – 22. 11.

Momentálně je výhodnější držet jazyk za zuby. Promýšlejte, co řeknete a neunáhlujte se.

Střelec - 23. 11. – 21. 12.

Kdosi se na vás může obrátit se žádostí o pomoc. Jisté je, že mu pomůžete vaší radou.